

SLOVENSKI NAROD.

lahaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopen pet-črte po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nekoliko kritike.

II.

Da so se širili po shodih stranke „Slovenčeve“ krivi politični nazori, to je prva zasluga doljenjskega poslanca gospoda Viljema Pfeiferja. Če mi govorimo o tem moži, ki je lani spomladi prenesel svojo politično jesen v klerikalni tabor, tedaj nikakor ne govorimo zaničljivo. Kamor ga postaviš, povsodi dela in se trudi: sedaj pod mladoslovensko zastavo, sedaj kot divjak, nazadnje kot rezervni častnik v „katoliški“ stranki! In tako je gospod Pfeifer tudi zadnjič govoril, dolgo govoril na „katoliškem shodu“ pri Treh Farah. Bilo je takrat ravno cerkveno oprostjenje in gospod državni poslanec je tako imel priliko, kakor pravi naše posebno poročilo, da je govoril kakim 2000 ženskam, blizu 300 kmetom ter kakim 50 Metličanom — o državnozbornski koaliciji! Kaj je govoril, to priobčuje „Slovenec“ od besede do besede in temu pač gre polna vera.

Torej, koalicija! Znano je, da smo mi slovenskim poslancem, ki so se lansko jesen odločili za koalicijo, pustili njih previdnost. Brez sile od naše strani so si pa poslanci sami postavili mejo, to je: „sklenili so izstopiti iz Hohenwartovega kluba, ako se jim od vladne strani ne dá vsaj do razprave v budgetnem odseku poročstvo za ugodno rešitev njihovih narodnih teženj“. To so njih lastne besede — mi ne moremo nič za to! To so tudi lastne besede gospoda Pfeiferja! Razprava budgetnega odseka je bila dogana na začetku marcija. Če torej tak slovenski koalirani poslanec nastopi potem dne 2. septembra meseca pred doljenjskimi volilci, tedaj mora jim pred vsem dokazati, da je izstopil iz Hohenwartovega kluba, ali pa dokazati, da je dobil poročstvo za ugodno rešitev naših narodnih teženj. Če pa ne more ni jednega, ni drugega, tedaj bode gotovo spominjal svoje volilce na to, kaj je pač sklenil s svojimi tovariši, priznal pa bo ob enem, da se je zmotil in prevaral in da se ne čuti več vezanega na svoj prenegljeni in nepremišljeni sklep. Gospod Pfeifer pa ni storil ni prvega, ni drugega, ni tretjega, ampak postavil se je na stališče, kakor da ni bilo nikakega sklepa, nikakega termina in kakor da ni vezan na

nikako besedo! In v tem, da je gospod Pfeifer zamolčal in zatajil oni obvezni in časovno predoločni sklep koalirancev, v tem tiči namen, po „katoliških“ shodih razširati krive nazore o političnem položaju in prosto ljudstvo mamiti s prostim zavijanem.

Primaknimo si bliže gospoda Pfeiferja! Rekel je: „Ko smo se dogovarjali glede vstopa v vladno zvezo — koalicijo — pričakovali smo, da bo vlada ustregla našim zahtevam...“ Tu bi razsodni volilci pričakovali, da bode gospod poslanec resnično poročal nadalje: in sklenili smo, da izstopimo iz zveze, ako do marcija meseca ne dobimo poročstva, da nam se izpolnijo naše narodne težnje; ker smo pa zastoj pričakovali, tedaj smo, mož-bezeda, izstopili. Toda koalicijski mož jo je drugače zvil in namesto tega rekel: „in nadejati se je še sedaj, da izpolni neke točke, ki so že dolgo let na dnevnem redu.“ To se pravi: poprej smo pričakovali, sedaj se pa še nadejamo, poprej smo se nadejali, sedaj pa še pričakujemo! Da pa nimajo nikakega poročstva in da bi prav za prav koaliranci zato dano besedo izpolniti morali: tega volilci zvedeti niso smeli. Pa česa se je bilo dne 2. septembra letos „še nadejati“? To je bila gimnazija v Kranji, katera se ni bilo treba „še nadejati“, ampak je bila — kateri vrabec tega ne ve? — že ustanovljena, ista gimnazija, katero naj bi vendar nehali koalirani poslanci za-se reklamovati, ker je gotovo vsakemu dečku znano, da jo je požrtvovalnost Kranjskega meščanstva že mesece pred koalicijo si zagotovila bila. In česa se je „še nadejati“? — „Celjske slovenske gimnazije!“ In gospod poslanec je razvil ves svoj pogum, češ: „tu nikakor ne odjenjamo... mi se ne plašimo nemškega vpitja ter bomo vestno in močito zastopali pravično to narodno zahtevo, nadejaje se, da sprevidi tudi vlada, da nam tu mora ustreti.“ Rudečica srami nas je oblila, ko smo čitali te besede! To je torej poročstvo vlade, da je treba šele zastopati pravično zahtevo Celjske gimnazije (notabene: ne — slovenskih paralelek!), da se je treba šele nadejati, da sprevidi vlada, da nam tu mora ustreti! Ali ni vlada že do marcija meseca dala popolnega poročstva? Vi, koaliranci, se boste šele morali liti, seveda tako, kakor

znate, za Celjsko gimnazijo? Pa ta up je vse? Celjska gimnazija — to so vse vaše narodne težnje? Ali, brez zamere! Danes se ne bavimo z vami, danes poučujemo ljudstvo, da se mu je stvar na shodu „Slovenčeve“ stranke zvičajno risalo, da je poslancu Pfeiferju bilo račun polagati o poročstvu vlade za ugodno rešitev narodnih teženj do začetka marcija meseca, da je pa on ljudstvu slikal, kakor bi poročstvo od koalirancev obljubljeno ne bilo, ampak se mora zadovoljiti s slepo nado glede jedne jedine in tako zrelo, da bi bilo vatalo in v beg zapodilo govorilke, ki se drznejo njemu prah v oči sipati, ker bi sicer morali pripoznati svojo verolomnost! Gosp. Pfeifer je svoj „katoliški shod“ celo tako nizko ceni, da mu je pogreval staro frazo: „s svojim prenegljenim izstopom iz koalicije bi slovenski poslanci pomagali do izključljive (liberalne) nemško-poljske vlade“. Pred koalicijo smo sedem let čuli, da bi izstop iz Hohenwartovega kluba pripomogel nemško-liberalni stranki do vlade. No, ta stranka je prišla do vlade vzlic slovenskim Hohenwartovcem in glejte jih, tiste Hohenwartovce, kako so sedaj celo koalirani z nemško-liberalno stranko! Pa zakaj? Zato, da bi ne pomagali do nemško-liberalne vlade! Kdo se smeje? In za vse to, kar smo navedli, beleži „Slovenec“ koncem Pfeiferjevega govora „živahno odobravanje“. Da, Jeruzalem, Jeruzalem!

Bosna in Hercegovina.

(Iz proračunskega odseka avstrijske delegacije.)

Včeraj smo navedli vodilne ideje, izražene pri proračunu ministerstva vnanjih del. Odsek je po končani razpravi odobril tudi proračun mornarice in sicer brez debate, včeraj pa se je rešil okupacijski kredit, pri kateri priliki se je unela zanimljiva razprava o razmerah v Bosni in v Hercegovini.

Poročevalec Suess je hvalil kulturni in gospodarski napredek v okupovanih deželah in priporočal, naj se proračun odobri.

Delegat dr. Pacak je rekel, da bode njegov tovariš dr. Slama v plenarni seji obširno pojasnil razmere v okupovanih deželah, da pa hoče tudi on

LISTEK.

Lady Hilda.

(Roman, angleški spisala Quida.)

(Dalje)

VII.

V Florenci bivajoči tujci, ki pridejo zajedno z lastovkami na jug, imajo kakor zlato čisto vest; oni vedo vse, o vsakomur, o vseh stvareh, minolih, sedanjih in bodočih, kar bo, bi moglo biti, ne bo, ne more biti; znano jim je vse, kar se je kdaj zgodilo in tisoč reči, ki se niso nikdar zgodile; o tebi vedo več kakor ti sam, tvoje grehe poznajo bolje, kakor tvoj spovednik, zdravje bolje, kakor tvoj zdravnik, dohodke, kakor tvoj bankir, in dan tvojega rojstva bolje, kakor tvoja mati. Vedo, če tvoj sluge trpe lakoto, ker si siromak, in če si mesarju in peku kaj dolžan; vedo, da sluge sijajno plačuješ, ker si bogat in se bojiš, da bi izdali tvoje tajnosti; vedo, da je bila sestričina tvoje prastare matere zaprta; vedo, da tvoja svilena krila niso iz čiste svile, nego da je mej svilo pomešan bombaž; vedo, da ideš, kadar si v Rimu, samo ob sredah v Kvirinal, ker (tibo, tibo) — — — sh, gola resnica

je — — — iz zanesljivega vira — grozno, neverojetno, ali živa resnica.

Ti ljudje so pozorno motrili zaupno obtevanje lady Hilde z della Rocca in vedeli so „vse“, nekaterniki so vedeli celo več, kakor ona dva sama. Pa da to ni tako, kje za Boga pa naj se dobi predmet pikantnemu ugibanju.

Po obedu ali pri čaju so se časih o njiju pripovedovale prav čudne reči. Da se iz povsem zanesljivega vira ve, da se že več let ljubita, da pa njena obitelj ni privolila v poroko, ker je on vendar preveč siromašen; da je njen soprog, stari in bogati Vorarlberg, umrl žalosti, ker je pri njej našel njegova pisma; da sta se della Rocca in Hilda brat sabljala v Bois de Boulogne, da se je stvar sicer prikrla, da pa je vendar resnica, da je della Rocca Hildinega brata zadel v ramo; zdravnik, ki ga je obvezal, je to povedal drugemu zdravniku, ki je zdravil svakinjo bratranca najjutimejšega prijatelja tiste gospe, ki je za to jamčila. Ni torej dvoma. Ali niso to lepe stvari? Pa tako romantično, tako zanimivo. Devet let se nista videla. To je bil uzrok tisti bladnosti, s katero je Hilda odbila snubitev nemškega princa, radi česa si je takrat ves svet glavo belil. Ali ni to čudno, da celih devet let ni skušil se jej približati? Ne, on je pomosen, da si je

siromak, vrh tega pa se z njenim bratom silno sovražita; sprla sta se na plesu v St Cloudu, na neki terasi, ker della Rocca ni hotel vrniti Hildine slike; nekdo jo je videl na njegovih prsih, ko je ranjen ležal v bolnici blizu Custozze. O dà, vse je resnica.

Vse to in še dosti več se je vedelo povsem točno, ali nečesa, tega, kar je pri celi stvari bilo jedino resnično, česar kraj ostrine svojega vida in stoterih svojih ušes, tega ni izvedela gospa Fama, to namreč, da se je Hilda jezila sama nase in da jo je nje živovanje mučilo po dnevi in po noči.

St. Louis, ki ni, kakor sploh nihče, slutil prave tajnosti Hildinega življenja, ali je bil dobro poučen o razmerju mej Hildo in della Rocca, je mogel h krati razpršiti te lažnjive vesti, ali kot moder človek, ki z veseljem gleda, kako zori njegova osnova — vsaj tako je mislil — je skrbno pazil, da svoje tajnosti ne izda z nobeno besedo in je molčal.

„Tout va bien“, rekel je sam sebi kadar je della Rocca zapazil poleg Hildinega voza, ali je nanja naletel, ko sta stala pred kako sliko ali pred kakim kipom, ali ju zapazil na plesu, ko sta sedela skrita v kak kotiček sredi dubčevih cvetk.

„Tout va bien“ je govoril St. Louis smeje se in nadaljuje svoj pot, da opravi razne misije, umiri srdite žene, razveseli krasotice z ljubeznivostmi, po-

s češkega stališča izreči svoje mnenje. To ni sta lišče quod nego, kakor misli grof Kalnoky, dasi Čehi ne občudujejo uprave okupovanih dežel. Za noben, pred delegacijo spadajoči resort se toliko reklame ne dela, kakor za točko Bosna in Hercegovina. Reklamo delati zna bosanska uprava izborna, a prav zato je opravičeno vprašanje: Kaj je pa gnilega v državi Danski? Celo v nekem inozemskem listu sem čital slavospev bosanski upravi. In shod arheologov! Čast znanstvenemu delu, ali namen temu shodu je bil bolj političen kakor znanstven. Besede, katere je rekel cesar mojemu tovarišu dru. Slami kažejo, da so se že pri cesarju porabila znana sredstva, da bi se ne oziral na razkritja dra. Slame. Iz Bosne pa nam dohajajo številne pritožbe, govoreč o mnogih nepravilnostih. Ne odrekamo ministru dobre volje, tudi nekatere uspehe je že dosegel, ali uprav Barnumsko proslavljanje naj se utesni na pristojno mero. Pritoževalci se sami na nas obračajo in na podlagi teh pritožb smo poslali svojega tovariša na lice mesta, da jih preišče. Vodilno načelo Andrassyjeve politike je bilo: povzdigniti prebivalstvo moralno in gospodarsko. Te naloge pa bosanska uprava ni rešila, sicer bi nezadovoljnost ne bila tako velika. Urok nezadovoljnosti so agrarne razmere, desetina in gospodovanje policije v zvezi z vohunstvom. Tudi naši odposlanci so vedno zadeli ob moč policije, ki jim je bila vedno za petami. Interesantno je tudi to, da je bosanska vlada iskala izgubljene akte po Praški policiji v Pragi. Nujno je potrebno, da se agrarno zakonodavstvo zakonito reformuje, zlasti pa tudi glede desetine. Skrbeti bi bilo tudi za socialni položaj kmetijskega prebivalstva s tem, da se odpravi gospodarstvo policije in absolutizem, da se prebivalstvu da stara avtonomija in ustanovi kak zastop, kjer bi prebivalstvo zamoglo izreči svoje želje in pritožbe. Končno nekaj vprašanj: Veli minister, da se je v Sarajevu večje število uradnikov — menda štirideset — zaprlo in da so bili dlje časa v zaporu? Kaj so zakrivali? Koliko časa so bili v zaporu? Ali je še kateri izmed njih zaprt? 2.) Druga železniška zveza z Dalmacijo je nujno potrebna. Bosanska vlada je svojo progo že dogradila. Ali veli minister, zakaj se cislitvanska vlada ne loti svoje proge? 3.) Zakaj se je raznim hrvatskim in srbskim listom vzel poštni debit za Bosno? 4.) Koliko velja naprava kopališča Ilidže in koliko nosi?

Minister Kallay pravi, da mu pritožbe, katere je omenil Pacak, niso znane, da jih torej ne more zavrniti. Če je policija nadzorovala poslance, se je to zgodilo le v varstvo le-teh samih. Uradnikov se ni zaprlo štirideset, ampak le 10 ali 12 in sicer radi izdaje. Sodišče se ni sodilo o tej stvari. Urok da se ne gradi železnica iz Spleta do bosanske meje, ni ministru znan. Kopališče Ilidže je letos obiskalo 25.000 oseb. Kopališče je v korist prebivalstvu in zato ni gledati na financijelen uspeh. Poštni debit se je vzel nekaterim listom, ker so o vladi neresnico poročali.

Delegat dr. Pacak očita ministru, da ni vsega pojasnil, kar je navel. Rečeni uradniki so

išče redke posode ali izdelke od slonove kosti, zapíše v spominske knjige duhovite izreke v verzih, uprizori kostimirane zabave, prepere dvoboje, poravnane stare prepire in čuje nove tenorje. Imel je vedno vse polno opravljen in v rezervi vedno vse polno sladkih besedij. Bil je najduhovitejši, najsrečnejši, najveselejši človek v Florenci. „Tout va bien“ si je mislil on in takisto je mislilo tudi celo mesto — samo onadva nista tako mislila.

Krogi, ki so se za lady Hildo in njenega ljubovnika zanimali, so ta dva hkrati skoro pozabili; nastalo je pereče vprašanje, šlo je za važno odločbo: ali je smeti iti na ples h gospodu in gospej Postiche ali ne.

Ta ples je vso Florentinsko družbo silao razburil. Jedni so ponujali svoje glave v zastavo, da bo ples sijajno uspel, drugi so trdili, da bo prava sramota — a vsakdo se je sramoval, da se odzove povabilu. Mr. Joshua R. Postiche je bil kakor so jedni trdili nizozemsko židovskega ali ameriškega rodu in, kakor so drugi trdili, slepar, kramar ali še kaj hujšega. Pa bodi kakorkoli, nabral je bil mnogo denarjev in se z velikimi svojimi izdatki in potrpežljivim prenašanjem sramočenja in žaljenja usilil v društvo. O njegovem plesu so se najčudovitejše reči pripovedovale in to je vsekako obujalo zanimanje. Kaj čuda, da so se mnogi odličnjaki odločili obiskati ples tega parvenuea. (Dalje prih.)

bili zaprti, ker leti nanje sum, da so sodelovali pri nekkih izvestnih brošurah. Minister Kallay je tajil.

Odsek je odobril okupacijski kredit in izrekel ministru Kallayu zaupanje.

Prihodnja seja bo dne 26. t. m.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. septembra.

Delegacija.

Zasedanje delegacij se bo najbrž končalo že v drugem tednu meseca oktobra. Delegacijska dinija sta določena na dan 6. in 8. oktobra.

Državnoborska volitev na Dolenjem Avstrijskem.

V okraju St. Pölten-Klosterneuburg se bo dne 22. oktobra vršila volitev državnega poslanca namestu umrlega Mutba. Kandidat krščanskih socialistov je monsignor dr. Scheicher, ki utegoe tudi zmagati. Levičarji še niso postavili svojega kandidata.

Poljske demonstracije.

Poljski agitatorji so nameravali za časa Lvovske razstave prirediti shod bivših sibirskih pregnancev. Vlada je to smatrala za provokacijo Rusije in je shod prepovedala. Vzlic temu se je te dni zbralo nad 90 bivših pregnancev, katere so Poljaki demonstrativno vaprjeli. — Te dni je bila seja Lvovskega občinskega sveta. Pred mestno hišo se je zbrala številna množica, ki je žvižgala in razsajala kadarkoli se je prikazal kak občinski svetnik, ki se je udeležil banketa pri cesarju na dan godu ruskega carja.

Cesar na Ogerskem.

Cesar se mudi pri vojaških vajah v Balassagyarmat. Kakor je pri takih prilikah navada, se mu je poklonilo tudi tu mnogo deputacij. Židovski deputaciji je cesar rekel: Razložek vere ne loti v mojem srci mojih narodov. Židovski listi dokazujejo, da je s temi besedami cesar obsodil protisemitizem.

Vnanje države.

Bolgarska.

Ministerski predstojnik Stojlov je pri neki priliki izjavil, da Bolgarska ne more storiti prvega koraka k sporazumljenju. V sled tega je nastal razpor mej Rusiji prijaznimi in Stojlova podpirajočimi elementi. Jedna frakcija pravi, da je Stojlov s to izjavo zavzel Rusiji sovražno stališče in se mu hoče pri volitvah zoperstaviti, druga frakcija podpira vlado še, ali je tudi začela se umikati. Stambulov je zategadelj izdal parolo, naj njegovi pristasi volijo rusofilske kandidate, češ, da se bo položaj koj razbistril, čim dobi rusofilska stranka večino v sobranju.

Crispi in Vatikan.

Znani Rimski list „L'Italie“ pravi baje na podlagi verodostojnih informacij, da bi Crispi rad pridobil papeža za to, da bi se katoličani udeležili volitev in da bi se preklical „Non expedit.“ Tudi ko bi se v parlamentu zbrala klerikalna konservativna večina, ki bi mu delala opozicijo, bi mu to ne bilo neugodno. Po njegovem mnenju so sedanje strankarske razmere take, da jih ni moči sanirati. Vrh tega išče Crispi papežve pomoči za boj zoper anarhizem. Vatikanski krogi so že davno uverjeni, da je Non expedit velika taktična hiba in čakajo samo unanjega povoda, da prekličejo ta ukaz. Crispijev govor v Neapolju še ni zadosten povod, sicer pa je sedanji papež tudi že prestar, da bi se odločil za tak korak. — V nekaki zvezi s tem je tudi to, kar piše Neapoljski list „Don Marzio“. Ta list, ki ima prav ozke zveze z vlado, trdi, da je Crispi stopil v zvezo z raznimi kardinali, da pripravi teren za izvolitev porazumljenju z Italijo naklonjenega papeža. „Neue Fr. Pr.“ javlja pa, da je po sodbi nekega kardinala ta vest neosnovana. Dotični kardinal je baje rekel: Večina kardinalov nikakor ni za to, da bi se moralo zoper Italijo vedno sovražno postopati. Z Rimskim vprašanjem se kurija ne bavi toliko, kakor katoliško časopisje. Ta gleda na to, da bi se italijanski katoliki čim bolj združili in gledali dobiti čim več upliva, in šele kadar bo kaj upanja na zmago, se bodo udeležili volitev. Na volitev novega papeža zdaj še ni misliti, tudi so časi že minili, ko so države imele kaj upliva na volitev. Za Rimsko vprašanje ni to odločilno. To vprašanje se ne da rešiti, če pa hoče Italija pošten mir s cerkvijo, bo samo po sebi zaspalo.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 19. septembra.

Občinski svet Ljubljanski je imel sinoči javno sejo, katere se je udeležilo 20 obč. svetnikov. Otvoril jo je naznanil je župan Grasselli, da je v imenu mestne občine povodom rojstnega dne presvetlega cesarja sporočil na najvišje mesto udana vošila, povodom smrti nadvojvode Viljema pa iskreno sožalje; v obeh slučajih izreklo je Njega Veličanstvo svojo zahvalo. Poročilo županovo vzel je občinski svet stoje na znanje.

Najvažnejša in najzanimivejša točka dnevnega reda je bilo poročilo pravnega in personalnega od-

seka o deželnega odbora kranjskega določilu z dne 15. avgusta letos glede javnih napisov v Ljubljani. V imenu odseka poročal je obč. svet. dr. Ivan Tavčar. Poročilo slóve nekako tako-le: V seji dne 5. junija letos sklenil je občinski svet, da se imajo javni napisi pri vseh ulcah in trgih tako premeniti, da se napravijo vsi brez vsake izjeme v slovenskem jeziku. Proti temu sklepu vložil je Ferdinand Mahr s sedmimi tovariši pritožbo na deželni odbor z dne 25. junija t. l. Naš glavni deželni odbor je to pritožbo rešil kakor sledi (Poročevalec prečita našim čitateljem že znano odločbo deželnega odbora z dne 15. avgusta letos, katero smo mi v števil. 196 „Slovenskega Naroda“ doslovno priobčili).

Deželni odbor je torej razveljavil sklep občinskega sveta in dobili so se slovenski možje, ki so se zagrizli v meso svojega naroda ter v dogovoru z vlado storili vse, da se Ljubljansko mesto tudi v bodoče ohrani in spouah nenaravnega in nezdravega nemakutarenja! Občinski svet pač z mirno vestjo lahko prepusti sodbo v tej zadevi prihodnosti in tolažiti se sme, da bo ta prihodnost o deželnem odboru kranjskem še ostreje sodila, kakor sodi o njem sedanost. Vsaka daljša beseda v tem oziru bi bila odveč. Dolžnost mestnega zbora pa je, da se ne pusti kar meni nič tebi nič premagati, in njega čast že zahteva, da se ta zadeva, ko se je že jedenkrat sprožila, do skrajne meje dožene, da se konečno ne bode občinskemu svetu očitalo, da je pri treh možeh deželnega odbora kranjskega dobiti več modrosti, nego pa pri celem zastopstvu tega mesta. Tudi se razodeva v odločbi deželnega odbora napad na samodoločbo te mestne občine, kakor si ga usodnejšega misliti ne moremo. S to odločbo skopan je grob občinski avtonomiji in trije člani deželnega odbora ostali so sedaj pravi in jedini gospodarji našega mesta in niti najzadnejšega policaja ne bomo mogli več imenovati brez privolenja te trojice v deželnem odboru. Če se za svojo avtonomijo ne bomo potegovali, potem ne vemo, za kaj se nam je še potegniti! Če bi torej v obzired odločbi deželnega odbora občinski svet molčal, izdal bi občinsko avtonomijo in pridobil bi si pred slovenskim svetom še več klaverne slave, nego si jo je pridobil „narodni“ naš deželni odbor s svojo sedanjo odločbo! Pravni odsek je bil torej mnenja, da se ima predležeča rešitev deželnega odbora kranjskega na vse strani premisliti ter poskusiti proti njej vse, kar bi le količkaj vspeba kazalo.

V svojih razlogih naglašala slavni deželni odbor, da sme v tej stvari, v kateri je občinski svet Ljubljanski sklepal po svobodni samodoločbi, istotako razsoditi po svobodnem svojem predvaru. Že tukaj se kaže velika naka nelogičnost! Če prizna deželni odbor, da je smela občina po svobodni samodoločbi sklepati, potem lahko po vsi pravici vprašamo, kaka svoboda je to in kaka samodoločba, če ju sme na pritožbo osmih nahujkanih meščanov deželni odbor per vota majora uničiti? V tem, da deželni odbor v svojih razlogih na prvem mestu razpostavlja svoj svobodni predvar, kaže se pa tudi nekoliko vznejemirne vesti. Zakon z dne 22. oktobra 1875, drž. zak. števil. 36, za leto 1876 določa namreč v § 3, pod točko e, da je izključena pritožba na upravno sodišče vselej takrat, če je smela administrativna oblast v kaki zadevi razsoditi po svobodnem svojem predvaru. S tem nam deželni odbor že naprej pripoveduje, da mestna občina nima nikakega upa, da bi si s pritožbo na upravno sodišče kaj pomagati mogla. S tem deželni odbor nekako mej vrsticami izraža, da je v tej zadevi samo zategadelj tako pogumno sodil, ker si je bil svest, da je v tej zadevi nezmotljiv in da mu upravno sodišče blizo priti ne more! Če bi pa bila pritožba na upravno sodišče mogoča, pa bi tudi naš deželni odbor bil vse drugače sodil in ne iskal bi bil zavetja v tistem svobodnem predvaru, za kojim se je sedaj zabarikadiral! Nas pa tolaži to, da kranjski deželni odbor de facto ni nezmotljiv in da se je morda, kakor že večkrat prej, tudi v tem slučaju zmotil!

O drugih razlogih deželnega odbora ni potrebno mnogo govoriti. Prvi je pač ta, da se je z našim sklepom kršila ravnopravnost in pred vsem član 19. osnovnega zakona z dne 21. decembra 1867. Tudi tukaj zagazil je deželni odbor v nasprotje s svojimi lastnimi razlogi. Takoj od pričetka naglašala, da po sklepu mestnega sveta ni bil kršen kak zakon in da je to tudi upravno sodišče v svoji znanji sodbi naravnost pripoznalo. Vzlic temu pa velja slavnemu deželnemu odboru kot glavni argument ta, da se je z našim sklepom kršil član 19. osnovnega zakona. Da pa to ni istina, o tem nam je priča razsodba upravnega sodišča, o tem so nam priča samo laški napisi v Trstu in Gorici, o tem so nam priča samo nemški napisi v C-lju, C-lovcu in Mariboru, o tem so nam priča samo češki napisi v Pragi, kojih se deželni odbor češki v svesti si, da pojem o narodni časti ni prazna šala, niti zdaleje dotakniti ni upal. Razlog, da so samo slovenski napisi nedopustni radi tujcev, ki prihajajo v mesto, je gotovo čisto neresen in brez najmanjše cene. Po tem razlogu bi morali na Dunaji imeti francoske in angleške napise, v Ljubljani pa bi se morali pohiteti z laškimi javnimi napisi, ker je največ tujcev Lahov, ki prihajajo v poletji v naše mesto.

Dalje v prilogi.

Razlog, da bi vsled našega sklepa nastale težkoče za kataster in javno knjigo, je že upravno sodišče zavrnilo. A v zvezi temu ga slavni deželni odbor z nova pregreva. Ta razlog pa nima nikake resne veljave, ker niti kataster niti javna knjiga nista stabilna ter se n. pr. po vsaki novi zgradbi v Ljubljani spremenita tako kataster kakor javna knjiga. Do sedaj se svet in zemlja nista ravna po katastru in javni knjigi, pač pa sta se kataster in javna knjiga morala podvreči neprestanim fluktuacijam pravnega in faktičnega življenja, ki tako rekoč od dne do dne spreminjata lice naši zemlji. Taki so razlogi deželnega odbora v tej zadevi in priznati se mora, da so to skoraj od besede do besede tisti razlogi, s kojimi je bivši deželni predsednik gospod baron Winkler utemeljeval znano svojo ordonanco proti mestnemu svetu. Vse te razloge pa je visoko c. kr. upravno sodišče že za ničeve spoznalo in zategadelj postavil se je deželni odbor v direktno nasprotje z upravnim sodiščem, ki je vendar mnogo višja in veljavnejša avtoriteta, nego je naš deželni odbor! Prudležča razsodba nam služi v dokaz, da naš deželni odbor ne spoštuje razsodbe upravnega sodišča in v cel-m postopanju deželnega odbora se kaže nekako zavestno preziranje upravnega sodišča in njegove sodbe, koje visoka ta instancija ne bode smela molče prenesti, če jej je kaj na svojem ugledu. Deželni odbor kranjski polastil se je torej zadeve, v kateri je že konečno veljavno razsodilo c. kr. upravno sodišče in polastil se je te zadeve na ta način, da je s svojo razsodbo uničil in razveljavil sodbo upravnega sodišča prav tako, kakor da bi bilo c. kr. upravno sodišče na Dunaji podrejeno narodnemu deželnemu odboru v Ljubljani! Pred sabo imamo torej kompetenčni konflikt in pravni odsek je mnenja, da naj se v pritožbi na upravno sodišče visoko to sodišče na ta konflikt naravnost opozori s prošnjo, da bi se stavlil predlog na državno sodišče v zmislu § 15 zakona z dne 18. aprila 1869, drž. zak. št. 44.

Deželni odbor, kakor rečeno, v razlogih svoje sodbe ni prikrival mnenja, da proti tej njegovej sodbi ni dopustna nikaka pritožba na upravno sodišče. Pravni odsek pa se ni mogel pridružiti temu mnenju ter sastopa nasprotno mnenje, da je ta pritožba dopustna tako s formalnih kakor tudi z materialnih ozirov. Mestni svet je v svoji seji dne 24. junija 1892 pod točko 6 soglasno sklenil: „Ulične tablice in hišne tablice za vse ad 1—4 navedene ceste, ulice in trge imajo naj samo slovenske napise. Istotako naj se v bodoče dopolnilne tablice naročajo jedino le s slovenskimi napisi“. To je tisti sklep, okrog katerega se suče cela razprava in ki je jedino merodajen za celo prepro vprašanje. S tem sklepom se je za takrat kakor tudi za bodoče načelno določilo, da se imajo v Ljubljani napraviti samo slovenski javni napisi. Da je bil ta sklep principijelne važnosti in jedenkrat za vselej odločilen, izhaja že iz tega, da ga je bivši deželni predsednik gospod baron Winkler ustavil na podlagi § 84 občinskega reda za mesto Ljubljansko. Dotična intervencija vlade pa se je valed razsodbe upravnega sodišča ponesrečila, tako da je bilo c. kr. ministerstvo za notranje reči, kakor nam kaže barona H-ina intimat z dne 25. januarja 1894, št. 235 Pr., prisiljeno razveljaviti svojo odločbo z dne 8. novembra 1892, št. 19437, kakor tudi odločbo deželne vlade z dne 24. julija 1892, št. 2038. Načelni sklep mestnega sveta z dne 24. junija 1892 je torej pravno veljaven in nikdo ga ne more razveljaviti in še celo deželni odbor kranjski ne. Proti temu sklepu se ni nikdo pritožil na deželni odbor in tudi Ferdinand Mahr in tovariši s niso pritožili. Ker pa so se oddali z zadajo pritožbo vsi dotični spisi ministerstvu za notranje reči, se poročevalec ne more spuščati v daljše podrobnosti, samo toliko naglašja, da si je že večkrat omenjeni načelni sklep mestnega sveta pridobil pravno-veljavno moč, ker se proti njemu tudi pred deželnim odborom nikdo ni bil pritožil!

Že samo ob sebi je umevno, da je pritožba proti sklepu, ko so samo posledica prejšnjega pravomočnega načelnega sklepa, absolutno izključena, ker, če je jedenkrat dovoljeno načelo, tudi izpeljava odobrenega načela ne more biti zabranjena. Pritožba, koji je sedaj ugodil naš deželni odbor, bila je tedaj na vsak način dosti prepozno vložena, ter bi se bila morala vložiti že proti sklepu mestnega sveta z dne 24. junija 1892. Zategadelj se na upravno sodišče v prvi vrsti pritožujemo z razloga, da je deželni odbor sprejel in ugodno rešil pritožbo, ki je bila ravno dve leti prepozno vložena. Za to pritožbo ne bode sedaj merodajno vprašanje, je li deželni odbor bil opravičen na podlagi svojega svobodnega prevdarka kaj ukreniti, merodajno bode v prvi vrsti vprašanje, je li bila pritožba pravočasno vložena ali ne. O tem, je li kaka pritožba v postavno določeni dobi vložena ali ne, pa deželnemu odboru nikakor ni podeljena pravica, po svobodnem svojem prevdarku odločevati. Takaj je deželni odbor, kakor vsaka druga instancija, navezan na strogi predpis zakona in ta predpis je v tem slučaju očitno kršen in zategadelj je že samo ob sebi pritožba na upravno sodišče opravičena. Po § 85. občinskega reda je pritožba samo v dveh slučajih dopustna, in sicer najpoprej takrat, kadar se je udeleženi stranki praviloma dostavilo dotično naznanilo. Ti slučajji se tičejo sklepov, pri kojih je kaka posamezna stranka s svojimi

zasebnimi interesi udeležena, tako da se ji ima sklep tudi osebno dostaviti. Rok k prizivu teče takoj od dneva vročitve.

Današnja zadeva ne spada mej te slučaje, ker pri njej ni nikdo s svojimi zasebnimi interesi udeležen in zategadelj tudi ni nastala potreba o sklepu kako posamezno osebo obvestiti. V drugo kategorijo pa spadajo prizivi proti sklepu, ki so bili v občini v zmislu § 62 občinskega reda za stolno mesto Ljubljansko razglašeni. M. j. prvo in drugo kategorijo pa tiči obilo sklepov, o kojih ni treba dati vednosti posameznim strankam in kojih tudi ni treba razglasiti v občini po predpisih že omenjenega § 62. Kaj je s takimi sklepi? Zakon dopušča samo dvojno tolmačenje: ali je pritožba sploh nedopustna proti takim sklepom, ali pa teče proti njim prizivni rok od dneva mestnega sveta seje, v koji so bili sprejeti. Samo to dvoje je mogoče in drugzaga nič. Pravni odsek zastopa sedaj mnenje, da sklep z dne 5. junija 1894 ni pripadal mej take sklepe, ki so se imeli po § 62. v občini, kakor je navada, javno dati na znanje. Javno se imajo namreč dati na znanje samo tisti sklepi, ki se tičejo koristi vse občine ali posameznih okrajev ali koristi celih vrst občanov. Pravni odsek ne taji, da je bil morda sklep z dne 24. junija 1892 tako važen, da se je moral v občini na znanje dati. S tem sklepom se je odobrilo in sprejelo jedenkrat za vselej principijelno načelo, da se imajo v bodoče napravljati po Ljubljani samoslovenski javni napisi. V tem sklepu bilo je obseženo jedro cele zadeve. Zadnji sklep pa je samo posledica že leta 1892. sprejetega in občanom praviloma naznanjenega principa; zategadelj je naznanilo iz leta 1892 zadoščalo tudi za vse prihodnje slučaje in zategadelj sklep z dne 5. junija 1894 kratko malo ni spadal mej tiste sklepe, ki se imajo v zmislu § 62. v občini na znanje dati. Če se sedaj postavimo na stališče predpisov § 85. občinskega reda za stolno mesto Ljubljana, potem moramo logično pripoznati, da je pritožba Ferdinanda Mahra in sodrugov sploh nedopustna ali pa prepozno vložena bila, ker se je vložila šele 25. junija 1894, to je dvajseti dan po seji mestnega sveta, v kateri je bil sklep sprejet.

To so formalni pomisleki, katere bode uvaževati na prvem mestu v naši pritožbi na upravno sodišče. Z materialnih ozirov pa naglašja pravni odsek sledeče: Že zgoraj se je razpravljalo o tem, da je obilo slučajev, ki se ne morejo subsumirati pod predpise § 85. občinskega reda za stolno mesto Ljubljana in glede kojih se mora priznati, da je vsak priziv izključen, ker jih ni treba niti posameznim osebam niti celi občini na znanje dati. Če je dokazano, da sklep z dne 5. junija letos pripada mej to vrsto sklepov, potem je pritožba na upravno sodišče proti najnovejšemu ukazu deželnega odbora tudi materialno utemeljena. V drugem se pa ima vsak zakon in tudi občinski red za deželno stolno mesto Ljubljana tako tolmačiti, da je kaj pametni v njem.

S tem zakonom hotela se je postavno ugotoviti avtonomija naše mestne občine. Sedaj se pa hoče ravno ta zakon tako tolmačiti, da se našemu mestu vsaka avtonomija odvzame in da se dá trém možakom v roke, ki sedé od danes do jutri v deželnem odboru! Če se ima zakon tako umeti, kakor ga umeje omenjeni trije možaki, potem se sme vsak možiček v Ljubljani pritožiti proti vsakemu sklepu mestnega sveta! Če bodedo volili župana, ki ne bode všeč deželnemu glavarju, pa se bode najel človek, ki bode napravil pritožbo na deželni odbor, in ker le-ta usliši pritožbe, in naj si so dve leti prepozno vložene, potem se nam lahko pripeti, da bode deželni odbor volitev župana razveljavil, kojega izvolitev je že sam presviti cesar potrdil. Če sklenemo, da naj se v Ljubljani ustanovi višja dekliška šola s slovenskim poučnim jezikom, ki je tako zoperna naši klerikalno-nemški stranki, potem že danes vemo, da bode vse po vodi splavalo, če se bode le ta ali oni kaminot na deželni odbor pritožil! Če danes ali jutri kdo podari Ljubljanskemu mestu 100.000 goldinarjev, pa bi mestni svet daritev sprejel, potem je še vedno mogoče, da bode deželni odbor valed kake pritožbe dotični sklep razveljavil. Vprašamo sedaj, ali živi na svetu pameten človek, ki bi trdil, da proti taki ukrepi ni nobene pomoči in da bi se morala mestna občina podarjeni svoti molče odpovedati, ne da bi imela pravico do kake pritožbe?!

Pravni odsek nikakor ni v stanu občinskega reda za stolno mesto Ljubljano tako ozko tolmačiti, ker bi se pri tem moralo pripoznati, da je svobodna samodoločba te občine le prazen strah, ki je v sredi vótel, okrog kraja ga pa nič ni. Javni napisi spadajo po § 26. občinskega reda mej tiste zadeve, o katerih sme občina odrediti po svoji samodoločbi. O taki samodoločbi pa ne more biti govorice tedaj, če sme deželni odbor vsako zadevico vsled pritožbe posameznega meščana prevreči. Tudi o svoji samodoločbi ne more biti govorice, če je nasprotno deželnemu odboru na prosto voljo dano, z mestno občino pomatati, kakor se mu ljubi. Zategadelj je pravni odsek mnenja, da je proti sklepu mestnega sveta pritožba po § 84. in 85. občinskega reda za stolno mesto Ljubljana na deželni odbor sicer dopustna, da pa smé deželni odbor sklep spremeniti le takrat, če mu je dana v dotičnih zadevah sploh kaka nadzorovalna pravica v zmislu § 80 in 81. že večkrat omenjenega občinskega reda. V § 8 zakona z dne 22. oktobra

1875, št. 36. drž. zak. za leto 1876, je prepovedana pritožba na upravno sodišče v vseh zadevah, v kater h in v kolikor smejo upravne oblasti po prostem prevdarku postopati. Nemške besede zakona se glasé: „Angelegenheiten, in denen und insoweit die Verwaltungsbehörden nach freiem Ermessen vorzugehen berechtigt sind.“ V našem slučaju nikakor ne zadošča, če pravi deželni odbor, da je smel soditi po svobodnem svojem premisleku. Upravno sodišče pa bode imelo preiskati, je-li deželni odbor imel pravico, sklepati s prostim svojim prevdarkom, ali ne. To pravico pa mi zanikujemo in zategadelj upamo, da bode upravno sodišče ugodilo naši pritožbi tudi z materialnih razlogov.

Podučna je tudi razprava, ki se je o občinskem redu vršila v seji deželnega zbora kranjskega dne 21. januarja 1886. Takrat je nemška stranka, h koji pripada sedanjí odbornik dr. Schaffner, jadkovala, češ, da se bode z novim občinskim redom uničila avtonomija mestne občine in da bode deželni odbor §. 79. tako tolmačil, da smé z mestno občino početi, kar se mu zljubi. Takrat je deželni predsednik baron Winkler odgovoril poslancu Držmanu: „Nur im Allgemeinen möchte ich mir zum Schlusse zu erwähnen erlauben, dass ich nicht glaube, dass durch den uns vorliegenden Gesetzentwurf irgend wie die Autonomie der Stadtvertretung, dieses kostbare Kleinod, wie sie der Herr Vorredner genannt hat, beschränkt werde, wenn als zweite Instanz der Landesauschuss zu fungieren hat. Es ist bereits von ihm selbst auf die grundsätzlichen Bestimmungen zur Regelung des Gemeindegewesens vom 5. März 1862, nämlich auf den Artikel XXIII, hingewiesen worden, we'ch' letzterer die Norm enthält: die mit einem eigenen Statute versehenen Städte stehen unmittelbar unter dem Landesauschusse beziehungsweise Landtage und bezüglich des ihnen vom Staate übertragenen Wirkungskreises unter der Landesstelle“. § 79. občnega reda za mesto Ljubljana noče torej ničesar drugzaga določiti, kar že osnovni zakon določa. Nikakor pa se ni hotela z njim kratiti avtonomija mestne občine, o čem nam je najboljši svedok bivši deželni predsednik gospod baron Winkler sam.

Zategadelj predlaga pravni odsek: Slavni mestni svet naj sklene, da je proti razsodbi deželnega odbora z dne 15. avgusta 1894. št. 7419, vložiti pritožbo na visoko c. kr. upravno sodišče.

Za obč. svetnikom dr. Tavčarjem, čigar poročilo je občinski svet pozdravil z živahnimi dobroklci, oglasil se je k besedi obč. svet. Gogola, kateri je, kritikujoč formalno stran deželnega odbora odločbe, izrazil svoje začudenje, da hočeta v tem slučaju dva faktorja govoriti v drugi instanci. Tega mestni zastop ne more in ne sme mirno prenašati, vsled tega je pritožba na upravno sodišče neobhodno potrebna. Deželni odbor je izdal slovensko stališče in mestnega sveta dolžnost je, da skuša priti do svoje pravice. Govornik je končno izrekel poročevalcu zahvalo za temeljito njegovo poročilo.

Potem je mestni svet vzprejel z dobro-klici nasvet pravnega odseka; konzulentu mestne občine pa naročil, da izdela pritožbo na upravno sodišče.

Domače stvari.

— (Iz občinskega sveta.) V sinočni seji občinskega sveta Ljubljanskega sklenilo se je, da se bode proti razsodbi deželnega odbora glede slovenskih javnih napisov v Ljubljani vložila pritožba na upravno sodišče. Dotično poročilo nahaja se na drugem mestu današnjega lista. Nadalje je občinski svet oddal dela za zgradbo nove šole na barju, odobril pogodbo glede oddaje vode iz mestnega vodovoda državnemu kolodvoru, načrt darilnega pisma glede mestne drevesnice za stavišče novemu gimnazijskemu posloju, ter rešil še nekoliko drugih manj važnih zadev. Seja je trajala do 1/4.10. ure, vendar je ostalo nerešenih še mnogo točk dnevnega reda. Vsled tega bode prihodnja seja že v torek dne 25. septembra.

— (Gospod ravnatelj Fr. Hubad) je — koncesija Slovincem! Na kar živ krat ni mislil, to čitamo sedaj v uvodnem članku zadnje „Sü. österr. Post“. Imenovanje gosp. prof. Hubada ravnateljem Ljubljanskih učiteljskih je naredila v krogih nemške stranke na Kranjskem „den peinlichsten Eindruck“, óso pomeni „einen Act grosser Schwäche seitens der Regierung“, — také hudó je, da advancement Linhartov ne zmanjša prav nič „den Umut der Deutschen im Lande“, ker se je vlada nepričakovano ozirala na „ganz ungebührliche slovenische Forderung“. Slovenci so, tako čitamo nadalje, v sedanjí koalicijski dobi dobili „besonders grosse und bedeutsame Zugeständnisse“. Kajti: „Wir reden nicht von allerlei kleineren Concessionen so z. B. von der im Zusammenhange mit der Ernennung des Directors erfolgten Berufung entschiedener Slovenen als Lehrer an die Anstalt, aber es ist ja mehr als genügend im Hinblick auf die Ereignisse der jüngsten Zeit, auf Krainburg und nun auf die neueste Stellenbesetzung zu verweisen, die eines der erstrbesten und wertvollsten Zugeständnisse enthält, die

den Slovenen überhaupt gemacht werden konnten".
Prav res — „genug des Grausamen!“

(Karnijolska slavnost.) Hrabri „Karnijolci“ so te dni priredili nekako slavnost in ker jih vseh skupaj ni za jedno omizje, so povabili kolikor mogoče tovarišev iz sosednih dežel. Pred sinočnim so se v „Tonhalle“ navduševali za mater Germanijo, včeraj pa so si najeli nekaj fijakerjev in izposodili nekaj ekvipaž ter peljali svoje — oprostite izraz — „mačke“ na sprehod, najprej po mestu, potem pa po „večni poti“ okolu Rožnika. Ljudje, ki so jih videli, so jim delali dobre in slabe dovtipe ter tako novič pokazali, kako smo čudovito tolerantni in prizanesljivi. Tudi naš list bi te slavnosti prav gotovo ne bil omenil, da ni vlada pri tej priliki pokazala svoje posebne skrbi. Pozvala je namreč c. kr. orožnike, da so morali „Karnijolce“ stražiti na „večni poti“. Ker se mirnim ljudem pri nas nikjer nič ne zgodi, se je z alarmiranjem orožnikov pripozvalo, da je bilo nastopanje „Karnijolcev“ že na prejšnjem skrajni meri provokatorično, tembolj, ker nosijo ti studentje, največ sinovi c. kr. uradnikov trakove s protidinastičnimi in protiaustrijskimi barvami. Vzlic provokatoričnemu nastopanju pa bi bila vlada lahko pustila orožnike, Karnijolcem bi se vender ne bilo nič žalega zgodilo. V nemških krajih seveda ni varno, pokazati se kje s slovanskimi trakovi, a tam se tak nastop tudi nikdar ne dovoli. Le v naši slovanski deželi se upajo nemški dijaki tako provokatorično nastopati in pri nas se jim še zavaruje srečni izid njih provokacije!

(Osobne vesti.) Novi odvetnik, gospod dr. Jakob Vilfan se naseli v kratkem v Radovljici, kjer je že poprej deloval in si v celem okraju pridobil veliko zaupanja tako kot pravnik, kakor tudi kot navdušen prijatelj naroda. — Učiteljem veronauka na Ljubljanski strokovni šoli za lesno obrt je imenovan mestne župnije Št. Jakobske kooperator g. Fran Ušeničnik. — Poštni asistent g. Armand vitez Jakomini je premeščen z Dunaja v Celovec. Poštni praktikant gospod Robert Kandutsch v Beljaku se je odpovedal službi.

(Pričetek šolskega leta.) Včeraj se je šolsko leto pričelo s sv. mašami, ki so se darovale v raznih cerkvah. Danes pa se je začel pouk na posameh šolah. — Gimnazijcev se je za pričetno šolsko leto upisalo v Ljubljani na višjo gimnazijo 690, torej 8 manj nego lani, a na nižjo gimnazijo 367, torej 41 manj, nego lani. Na dva razreda nove gimnazije v Kranju se je vpisalo 132 učencev, torej jako lepo število. V obče se je število gimnazijcev zopet pomnožilo in isto se je pokazalo najbrže tudi na gimnaziji Novomeški, kamor itak letos morajo nekateri dijaki, ki so doslej pripadali gimnazijama v Ljubljani. Na Ljubljansko realko se je vpisalo 396 učencev.

(Cirkus Henry.) Ljubka pantomina „Pepeluška“ se je začela v soboto predstavljala vsak dan in vedno privabila obilo občinstva. Včeraj je bila beneficna predstava male predstavljalke te uloge in zajedno je prvič nastopil ravnatelj Henry kot jezdec in sicer z najboljšim uspehom. Številni obisk vseh predstav svedoči, kako zadovoljno je občinstvo.

(Nova firma.) Deželno kot trgovinsko sodišče v Ljubljani je vpisalo v zapisanik posamičnih firm gospoda Mihaela Deua kot lastnika novovpisane firme „Mihael Deu“ za trgovino z mešanim blagom in za točenje žganja.

(Požar v Spodnji Šiški.) Danes kmalu po polnoči začel je v Spodnji Šiški goret kozolec tamošnjega posestnika vulgo Prestopalca, v katerem so bili spravljene razni poljski pridelki. Nevarnost za vas bila je velika, vender se je na pomoč prihitel prebivalcem posrečilo udušiti ogenj, še predno je požarna straža dospela na lice mesta. Zažgala je najbrže zlobna roka.

(Vodovod v Knežaku.) Piše nam prijatelj iz Notranjskega dne 17. t. m.: Včeraj se je v Knežaku slovesno z blagoslovom otvoril nov vodovod. Želeč, da priobči kdo natančen opis te slavnosti in gradnja vodovoda zdi se mi, da je dolžnost opozoriti na zasluge, katere si je pri tem stekel župan gospod Josip Cuček. Njemu se imajo Knežani zahvaliti za izvrstno pitno vodo, katere bi še v tem stoletju ne bili dobili, da gospod župan ni sam osobno mogoče nadležno toda energično pri deželnem odboru vsak teden jedenkrat opozoril na nujnost te naprave. Kot kuriozum v današnjem

času moram še pristaviti, da občina ni izvolila nobenega deželnega poslanca častnim občanom.

(Odbor „kmetijskega bralnega društva“) v Št. Vidu na Dolenjskem se je na osnovalnem shodu dne 16. t. m. tako le sestavil: Predsednik Slivnik Vinko, trgovec; podpredsednik Korban Josip, nadučitelj; tajnik P. Kl. Dragotin, učitelj; blagajnik Lavrič Josip, usnar; knjižničar Kremžar Ivan, učitelj. Računska preglednika: Kunstek Anton, trgovec, in Vidic Anton, zasebnik.

(Zdravstveno stanje.) V Turjaški občini je zbolelo v štirih vaseh 20 oseb za grižo. Dve sta umrli, štiri pa so ozdravele. V zdravstvenem oziru se je storilo vse, kar je potrebno.

(Tiskovna pravda.) Zaradi žaljenja časti je bil pred porotniki v Celovcu obsojen urednik D. „Allg. Ztg.“ Mihael Ottitsch. Tožil je fužinski uradnik Herman Oroszy iz Borovelj. Obtoženec je poskusil dokazati resnico svojih trditev, kar se mu pa ni posrečilo. Obsojen je bil na mesec dni zapora in da plača sodne troške. — Razprava o tožbi notarja Tschebulla v Beljaku se je odložila.

(Dom stranke prava v Zagrebu.) Kakor javlja „Hrvatska“, začela se je agitacija za nabiranje doneskov za dom stranke prava, ki bi se imel zidati v neposredni bližini doma dra. Starčevića. V tem domu bi se nastanilo uredništvo „Hrvatske“ in tiskarna in bi se shajali hrvatski rodoljubi in ker je zanimanje za to idejo splošno in narod zanjo ves navdušen, ni dvoma, da bode poziv „Hrvatske“ podpisan od gg. Folnegovca, Kumičića in dra. Franka imel najboljšega uspeha. Pozrtvovalnost hrvatskega naroda se je na sijajen način manifestirala posebno v poslednjem času, ko so se nabirali darovi za dom Starčevićev na dan 15. avgusta, kateri darovi že davno presegajo vsoto 15 000 kron. Dom stranke prava bode stal okolo 100 000 gld. in bode v njem dvorana v velikih dimenzijah za shode te stranke.

(Subvencija narodnega gledališča v Zagrebu.) Katera že itak znaša lepo vsoto, se bode, kakor poroča „Agr. Tagbl.“, prav izdatno pomnožila, da se tako omogoči za to zimo nameravana obnovitev stalne opere.

(Razpisane službe.) Pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani mesto davčnega višjega nadzornika za Kranjsko v VIII. čin razredu, eventualno mesto davčnega nadzornika v IX. čin. koncipista v X. in jedno, eventualno več mest fin. konceptnih praktikantov z adjutom. Prošaje v štirih tednih predsedstvu fin. ravnateljstva v Ljubljani. — Na štirirazredni deški ljudski šoli v Kočevju mesto četrtga učitelja. Prošaje do dne 30. t. m. okr. šolskemu svetu v Kočevju. — V moški jetnišnici v Ljubljani mesto začasnega jetniškega paznika II. vrste z letno plačo 260 gld. in 25% aktivitetno priklado in raznimi emolumentmi. Prošaje do dne 15. oktobra državnemu pravdnistvu v Ljubljani. — Pri okrajnem sodišču v Krškem se vzprejme z dnem 1. oktobra pisar z mesečno plačo 30 gld.

Slovenci in Slovenke! ne zăbite
druŕbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Vuka Karadžića smrtni ostanki) se bodo po sklepu srbskega ministerskega sveta prepeljali z Dunaja, kjer počivajo od l. 1864, v Beligrad. Prevažanje se izvrši na državne troške srbske in se bodo smrtni ostanki slavnega pisatelja pokopali v častni rakvi v stolni cerkvi.

* (Ukraden svetnik.) Vest, da je bilo v Padovi ukradeno truplo sv. Antona, je bila jako pretirana. Tatovi so pač res vlomili v malo cerkvico, v kateri je sobica, kjer je umrl l. 1231 sv. Anton. Truplo njegovo pa je v srebrai teški krsti pokopano v stolni cerkvi v Padovi, do katere tatovom ni lahko priti. V omenjeni cerkvi je le svetnikov kip. Iz te cerkvice so vkradli neznani zlikovci za kakih 150 lir manjih dragocenosti. To je bilo vse.

* (Dnevnik na Libanonu.) Turški sultan je dovolil, da sme na gori Libanonski izhajati dnevnik v arabskem jeziku, ki se bode imenoval „El Arz“ (Dežela) Na Libanonu, ki je izborno obdelan, stanuje kakih 250 000 prebivalcev, ki imajo krščanskega guvernerja in uživajo gotove avtonomne pravice.

Knjiŕevnost.

— „Kmetovalec“ ima v št. 17. naslednjo vsebino: Gnojenje s kajnitom in Tomásovo žindra;

— Poraba krav za voŕnjo; — Ameriška ledenica; — Jesensko oranje; — Tomásova žindra in kajnit na Kranjskem; — Pretakanje vina; — Izreditev brekev, da rodé že prvo leto cepljenja; — Razne reči; — Vprašanja in odgovori; — Gospodarske novice; — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske; — Trŕne cene.

Brzojavke.

Dunaj 19. septembra. Te dni se skliče državni zbor in sicer, kakor se čuje, na dan 16. oktobra.

Dunaj 19. septembra. Trgovinski minister grof Wurmbrand se je z ogerskim trgovinskim ministrom dogovoril glede podrŕavljenja juŕne ŕeleznice. Pogajanja z juŕno ŕeleznico se začnejo v kratkem. Tudi glede Dunavske parobrodne družbe sta se ministra porazumela.

Budmpešta 19. septembra. Danes se je sešla madjarska delegacija. Delegata Berzeviczy in grof Apponyi sta sproŕila rumunsko vprašanje, navajajoč mej drugim, da se v rumunskih ŕolah rabijo zemljevidi, na katerih je Sedmograška označena kot del Rumunske, in da potrosi Rumunska vsako leto pol milijona frankov za agitacijo na Ogorskem. Ravnokar je začel Kalnoky odgovarjati.

Beligrad 19. septembra. Čebinčeva aféra se je povsem nepričakovano zasukala. Pričakuje se, da zapre vlada nekaj jako odličnih oseb.

London 19. septembra. Poraz kitajske vojske pri Pingyangu je popoln. Le malo kitajskih vojakov je uteklo. Korejska je zdaj vsa v japonskih rokah, kitajske čete pa brez vodij, ker so Japonci ujeli skoro vse kitajske zapovednike.

Narodno-gospodarske stvari.

— Oddaja trŕ. Bodočo spomlad se bodo oddajale iz eraričnih nasadov na Dolenjem Avstrijskem, Štajerskem, Kranjskem in Primorskem nastopne trte v kraje, po trtni uŕi okuŕene: a) Rezaane trte Riparia Sauvage in selectione, Salonia, Rupestris in Jork Madeira po 3 gld., Riparia Portalis, Pailières, Perriers in J. uquez po 6 gld. za 1000 komadov; b) trŕi s korezinami brez razločka po 10 gld. za 1000 komadov. B brezplačno se dajejo trte le izjemoma občinam ali druŕtvom.

— Vinorejsko druŕstvo za Slovenske gorice s sedeŕem pri sv. Benediktu v Slov. gor. ima svojo prvo skupŕino dne 30. t. m. ob 4. uri popoldne. Po zborovanju je prosta zabava v gostilni g. Joŕ. Kramarja.

— Lokalna ŕeleznica Maribor-Wies. Na ŕelezniškem shodu v Mariboru dne 14. t. m. je poročal deželni odbornik dr. Schmiederer o pripravljajalnih delih, katere je že izvrŕil deželni odbor ŕtajerski za normalnotirno gor. omenjeno ŕeleznico. Sklenilo se je nabirati naprej doneske za zgradbo te ŕeleznice, pogajati se za odkup zemljiŕ in skrbeti za to, da se zgradi direktna ŕelezniška zveza mej Mariborom in Ptujem. Odposlala se bode o tej zadevi deputacija do trgovinskega ministra.

Bratje Slovenci!

Vi, po imenu nam najbliŕji bratje, bili ste vedno pripravljene pomoči svojim pobratimom Slovkom. Da bi nas bili podpirali gmotno za to ni bilo prilike, pač pa ste sledili z ŕivim zanimanjem naše duŕevno gibanje in ste naše duŕevne proizvode tudi radi kupovali.

Zdaj se obračamo do Vas v gmotni sili. Dne 9. avgusta t. l. pogoreli smo v Oravski ŕipi na Ogorskem. Izmej 261 hiŕnih ŕtevil uničil jih je požar 175; 197 gospodarjem pokončano je njihovo imetje in 207 rodbin je brez streha. Tudi tri skrbne matere, stare nad petdeset let, postale so ŕtve požaru. Jedna izmej njih preminola je takoj, ostali dve umrli sta drugi in tretji dan po požaru. — Zgorela je rim. kat. cerkev; stopili so se 3 veliki in 2 mala zvonova, in uničena je rim. kat. ljudska ŕola. — Beda je velikanska! Zavarovanih bilo je malo gospodarjev. ŕkoda ceni se nad 200.000 gld.

Dragi bratje! Darujte — kolikor kdo more — da se zopet preskrbé zvonovi za rim. kat. cerkev.

Slavna redakcija pa bodi toli laskava in sprejemaj in izkazuj svote, doŕle v to svrho, katere naj se potem pošiljajo gospodu ŕupniku Karolu Andrassyju v Orovo na Ogorskem, poŕta: Usztya. Tudi ostale slavne redakcije najljudneje prosim, da blagovolé ponatisniti ta poŕi.

V svojem in v imenu svojih bratov pogorele v kličem: Nebeŕki oče poplačaj nam tisočkrat!

Dragi bratje! Bodite unverjeni — če bode kedaj potreba —; mi ne pozabimo svojih ljubih bratov. Z Bogom!

Vaŕ brat

Peter Bulla,
advokat in pogorelec.

60.000 gl. je glavni dobitnik Lvovskih srečk, ki se izplača samo s 10% odbitka. Opozorjamo naše cenjene čitatelje, da je zbiranje že dne 27. septembra.

Hrvatska Lira.

Zbirka izbranih 16 glasbotvorin za glasovir in pevanje, v narodnem duhu zložil F. S. Vilhar.

Opozorujemo slovensko občinstvo na to mojstersko delo našega narodnega skladatelja, ki bode vsacega pravega rodoljuba očaralo.

Vsa kritika je navdušena in je prof. Kuhač nazval Vilharja naslednikom Lisinskega. Cena knjige je 1 gl. 80 kr., s pošto 1 gl. 85 kr.

(862-9)

J. Giontinijeva knjigarna.

"LJUBLJANSKI ZVON"

stoji

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: J. N. posestvo uložno štov. 240 kat. občine Vč, cenjeno 13.691 gl. (v drugi) dne 26. sept. v Ljubljani.

Antona Zvana posestvo v Kamnigorici cenjeno 250 gl., dne 28. sept. in 2. novb. v Radovljici. Janeza Žlogarja posestvo na Krašnem Vrhu, cenjeno 1183 gl., dne 29. sept. v Metliki.

Janeza Bezeljaka zemljišče v Jelčnem vrhu, cenjeno 360 gl., dne 29. septembra v Idriji. Gašperja Jakelja posestvo v Podkorenju, cenjeno 285 gl., dne 29. septembra in 10. oktobra v Kranjski Gori.

Janeza Škofa zemljišče v Dolenji vasi, preloženo na dan 29. septembra in 27. oktobra v Cerknici.

Franceta Poženela zemljišče na Črnem vrhu, cenjeno 1238 gl., dne 29. septembra in 29. oktobra v Idriji.

Franceta Gruma posestvo v Skrilju, cenjeno 1825 gl., dne 29. septembra in 31. oktobra v Ljubljani.

Neže Hočev var zemljišče v Impolskem Grabnu, cenjeno 60 gl., dne 29. septembra in 31. oktobra v Krškem.

Razglas smrti: L. 1865. je v Ameriko odšel Matija Malenšek iz Malin in potem nič več dal o sebi vedeti. Kdor kaj ve o njem, naj to zgleda okrožnemu sodšču v Novem mestu do konca septembra l. 1895. Po preteku tega roka se bode objavil razglas smrti M. Malenška.

Umrli so v Ljubljani:

16. septembra: Adalbert Jalen, črkostavec, 43 1/2 let, Vodnikove ulice št. 6. — Justina Kremžar, strojevodjeva hči, 20 mesecev, Dunajska cesta št. 7.

17. septembra: Janez Jamnik, umirovljeni železnični sprevodnik, 80 let, Karlova cesta št. 3. — Marija Čertanc, šolskega sluge hči, 13 let, Sv. Jakoba trg št. 1.

V deželni bolnici:

16. septembra: Jožef Žargi, črevljnar, 36 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. sept.	7. zjutraj	741.6 mm.	11.6° C	sl. vzh.	obl.	150 mm.
	2. popol.	742.1 mm.	13.2° C	sl. vzh.	dež.	
	9. zvečer	741.5 mm.	10.2° C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 11.7°, za 2.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 19. septembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gl.	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	75	"
A. avstrijska zlata renta	124	"	60	"
Avstrijska kronna renta 4%	97	"	95	"
Ogerska zlata renta 4%	122	"	35	"
Ogerska kronna renta 4%	96	"	70	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1035	"	—	"
Kreditne delnice	373	"	25	"
London vista	123	"	70	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	"	77 1/2	"
20 mark	12	"	16	"
20 frankov	9	"	86	"
Italijanski bankovci	45	"	15	"
C. kr. cekini	5	"	86	"

Dne 18. septembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gl.	148	gl.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gl.	196	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gl.	127	"	50	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	"	25	"
Kreditne srečke po 100 gl.	196	"	40	"
Ljubljanske srečke	25	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gl.	24	"	—	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gl.	169	"	30	"
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	314	"	25	"
Papirnat rubelj	1	"	34	"

Upravništvo „Vrtčevo“

se je preselilo

na Sv. Petra cesto št. 6.

Tu sem naj se dopošilja še zaostala naročnina. Tudi se še dobivajo

poprejšnji letniki „Vrtca“

po različni ceni, in sicer:

L. 1877	à vezan 1 gl. 80 kr., nevezan 1 gl. 50 kr.
L. 1882—1890	à " 2 " " " 1 " 70 "
L. 1891—1893	à " 2 " " " 2 " 30 "

(1034-2)

Ivana Tomšič.

Stanovanja

se oddajo v najem s 1. novembrom v hiši št. 28 na Tržaški cesti. (1047)

Posestvo

v prijaznem žalskem trgu, v Savinjski dolini, obstoječe iz hišnega in gospodarskega poslojpa, kjer se nahaja tudi mesnica in kovačnica, vse v dobrem stanu, dalje iz 17 oralov njiv in travnikov, kjer je nasajeno okolo 6000 k. bmelja, ter iz 5 oralov gojzda, se pod ugodnimi pogoji prodaj iz proste roke, ker so ljudje odmrli. — Več se izve pri lastnici gospoj Tereziji Lukofnak na Vranskem. (1036-2)

Posredovalnica služb G. FLUX

v Ljubljani, na Bregu št. 6

ima

veliko izbéro služb

za pristojne posle vsake kategorije (moške in ženske), zlasti za kuharice (tudi k jedni ali dvema osebama), hišine, pestunje in dekleta za vsako delo itd. itd. (983-11)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalci in odhajalci označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zelli na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curib, Genova, Paris, Stoyr, Lino, Budejovic, Pizanj, Marjine vate, Eger, Karlove vate, Francove vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zelli na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curib, Genova, Paris, Stoyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovic, Pizanj, Marjine vate, Eger, Francove vate, Karlove vate, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marjinih varov, Pizanja, Budejovic, Solnograda, Lince, Stoyra, Gmudona, Ischla, Aussee, Genova, Genova, Curib, Bregenz, Inomosta, Zelli na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marjinih varov, Pizanja, Budejovic, Solnograda, Lince, Stoyra, Paris, Genova, Curib, Bregenz, Inomosta, Zelli na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Lince, Pontabla, Trbiža.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 43 min. popoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 8. " 05 " popoldne " "
" 9. " 50 " zvečer " "
" 10. " 10 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 58 min. zjutraj iz Kamnika. (4-212)
" 11. " 15 " dopoldne " "
" 6. " 30 " zvečer " "
" 9. " 55 " zvečer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Na prodaj je (1011-3)

hiša na Vrhniki št. 32

poprej Jakoba Koširja, po domače Bobeka, za strojarstvo že urejena. — Poizve se v pisarni dr. Maksimilijana pl. Wurzbacha, Breg št. 10, II. nadstropje.

Oddasta se

2 mesečni sobi

s polno opravo; oziroma se vzprejmeta dva dijaka v popolno oskrbovanje ter s porabo glasovirja v dobri družini. (1045-2)

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Gradnjo

betonskih kanalov

iz portlandskega in romancement-betona ter iz tolenega betona za mesta, tovarne in privatne hiše (tudi greznice iz cimenta)

vedovodov

prevzema

podjetništvo za betonske gradnje in tovarna za proizvode iz cimenta

Ferd. Hrúza in Oldrich Rosenberg v Pragi.

Natančnejša pojasnila daje (1048-1)

Ferd. Hrúza v Ljubljani

Poljanski nastp št. 12.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom in znancem prežalostno vest, da je naš preljubljeni oče, oziroma sin, brat in soprog, gospod

Vinko Lapajne

trgovec

danes dne 18. septembra ob 10. uri dopoldne po dolgi, mučni bolezni, v 33. letu starosti svoje, previden s svetotajstvi za umirajoče, mirno v Gospodu izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb nepozabnega rajnega bode v četrtek, dne 20. septembra ob 4. uri popoldne.

Sv. maše zadušnice se bodo brale pri sv. Barbari in pri sv. Križu na pokopališču.

Prerano umrlemu bodi blag spomin!

V Idriji, dne 18. septembra 1894.

Fani Lapajne roj. Harmel, soproga. — Štefanka, Vinko, Adolf, Leni, Olga, otroci. — Karolina Lapajne, mati. — Štefan Lapajne, c. kr. okrajni komisar, Dragotin Lapajne, brata. — Minka Bloudek roj. Lapajne, sestra. (1052)

Jako praktične

šolske obleke

ogrtači, menčikovi s pelerino, haveloki

vsake velikosti v največji izberi po jako nizkih cenah pri

Gričarju & Mejaču

Ljubljana, Slonove ulice. (1023-4)

Izborno proti boleznim želodca

Štajerska

Rogaška deželna kiselina

Tempeljska

in

Styrijska slatina.

Vedno sveža, jedrcvita polnitev

v novo zgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vrelca.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini.

Jedino in glavno založbo za Kranjsko ima Ivan Lininger v Ljubljani. (526-7)

Učne knjige

za srednje in ljudske šole.

Dijaški koledar

po 60 kr.

Jurčičeve zbrane spise

zvezek po 60 kr., vezan po 1 gld.

prodaja

Anton Zagorjan

knjigotržec (1040-3)

v Ljubljani, na Kongresnem trgu, v Zvezdi.

Matere, pozor! Slab, ojster stane polt malih otrok hrapava, razpokla in kakor bi bila odrta. Pazite na otroško sobo. Pazite, da se ne bode uporabljalo tu drugo milo, nego od otroških zdravnikov priporočevano **Doeringovo milo s sovo**. To milo izredno prija otroku, ne peče, ne povzroča srbenje, ne razteguje polti in stane (1) 10 povesod samo 30 kr. (760)

Zelodčne kapljice

koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom

Marijinceljske kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slat do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepijo želodec; rabijo pri nape-njenji in zapečenosti, preobloženem želodcu z jedili in pljodami i. t. d.

Steklenica z rabilnim navódom velja 20 kr., tucet 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporočajo jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1010-2)

Pošljaljo se vsak dan po pošti proti povzetji.

Licitacija lož.

Zaradi oddaje lož v deželni gledališči za sezono 1894/95 vršila se bo dražba

v četrtek dne 20. septembra 1894. l.

v deželni gledališči, in sicer dopoldne ob 10. uri za nemške, popoldne ob 3. uri pa za slovenske predstave.

Dražbeni pogoji se lahko vpogledajo v deželni pomočni pisarni vsak dan mej 11. in 12. uro dopoldne.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 17. septembra 1894. (1044-2)

Le še malo predstav!

CIRKUS HENRY

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Danes v sredo dne 19. septembra 1894

prva velika parforce-predstava

obsezajoča
20 toček.

Te parforce-predstave so specijalnosti Henry-jevega cirkusa, katere sem uvel na Dunaji, v Pragi in v Gradci in so ondu vzbujale radi brze in točne prireditve senzacijo. Čestiti obiskovalci imajo še to korist, da v jedni predstavi toli vidijo, kakor sicer v mnogih.

Pol ure pred začetkom predstave koncert, ki ga izvršuje domači orkester.

Jutri v četrtek dne 20. septembra 1894 (10-0)

velika predstava.

Usojam si, p. n. gospodo opozarjati na mojo

krojačnico

za častniške in uradniške uniforme in civilne obleke

(uniforme za c. in kr. jednoletne prostovoljce)

točno po najnovšem predpisu glé adjustovanja, da se v slučaju potrebe obrnejo do mene. Za najboljšo blago, kakor tudi za izgotavljanje po predpisu pri najnižjih cenah se garantuje.

Proseč prav mnogobrojnega poseta z velespoštovanjem

A. Reisner

(1001-4)

c. in kr. polkovnijski krojač
v Ljubljani, Parne ulice šte. 7.

Lvovske Srečke à 1 gld.

(1020-5)

Glavni dobitok

gld. **60.000** gld.

11 srečk 10 gld.

6 srečk 5 gld. 50 kr.

priporočata:

J. C. Mayer
in **A. Gruber.**

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Otvoritev prodajalnice.

S tem si usojam javiti p. n. občinstvu, da bom nekdanjo staro in slovečo Mühleisnovo, naposled F. S. Rojnikovo

prodajalnico

s prekomorskim specerijskim in mešanim blagom

na Križevniškem trgu šte. 8

„pri zlatem sidru“

v ponedeljek 17. septembra t. l. otvorila.

Prodajalnica založena je povsem z dobrim in svežim blagom in se bode podpisana prizadevala najmarljiveje, da ustreže in zadovolji kupujoče občinstvo z najboljšim blagom in nizkimi cenami.

Priporočuj se osobito čast. gospodinjam prosi obilega poseta odličnim spoštovanjem

Leopoldina Mauser, imejiteljica prodajalnice.

Dunajska kavna mešanica

daje kavi lepo barvo, dober ukus in moč.

Dunajska kavna mešanica

učini kavo redilno, zdravo in ceneno.

Vzemite torej kot dodatek kavi samo

pristno

Dunajsko kavno mešanico

(Wiener Kaffee-Melange)

iz tovarne (921-6)

Arnold & Gutmann na Dunaji

ki se dobiva v skoro vseh specerijskih trgovinah.

Knjigarna

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

Kongresni trg št. 2 Ljubljana Kongresni trg št. 2

priporočajo svojo

popolno zalogo

vseh v tukajšnjih in v vnanjih zavodih, zlasti c. kr. veliki gimnaziji in c. kr. nižji gimnaziji, c. kr. veliki realki in c. kr. moškem in ženskem učiteljski tukaj, privatnih šolah ter ljudskih in meščanskih šolah uvedenih (1017-5)

šolskih knjig

v najnovjših izdajah, broširanih in v trajnih šolskih vezih, po najnižjih cenah. — Priporočamo tudi

Dijaški koledar

za leto 1894/95. — Cena 60 kr., po pošti 63 kr.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.